

Sobota 2. adventného týždňa

Mt 17,10-13

Vedieť prijať Ježiša
Advent - čas skontaktovania s Ježišom

Už sme si akosi zvykli, že Ježiš nás vždy niečím ohúri práve vtedy, keď to azda najmenej čakáme. Nie je tomu inak ani dnes. Azda niet na tejto zemi človeka, ktorý by aj napriek všetkým svojim starostiam nebral na vedomie, aký čas je už pred dvermi. A do tohoto radostného očakávania zaznieva Ježišovo:

„Ba hovorím vám, že Eliáš už prišiel, no nespoznali ho a urobili s ním, čo chceli. Takisto bude od nich trpieť aj Syn človeka“ (Mt 17,12).

Zákonníci a s nimi celý, alebo skôr takmer celý Izrael nespoznali Toho, ktorý prišiel. Pretože oni očakávali proroka, ktorý mal odprosiť Pána, napraviť Jakubovo pokolenie, má zmieriť srdce otca so synom. Radšej o ňom vyhlásili, že je pomätený a bláznivý a urobili s ním, čo chceli. Práve a len preto, lebo sa na Jeho volanie neobrátili, nespoznávajú v Ježišovi sudcu, ktorý im ponúka odpustenie. Ľahostajne prechádzajú popri zjavenej pravde, ba túto pravdu odmietajú.

A ..., čo my? Neprechádzame tak akosi ľahostajne popri Jánovmu volaniu týchto dní? Iste nie je tak viditeľné, ako pred Kristovým príchodom. Dnes nik nestojí na rohoch našich ulíc a nehovorí nám, že už sa čas priblížil, aby sme vyrovnali cestu Pánovi. Pravda ak nerátame bratov jehovistov. Dnes je to tak trochu na nás samých, aby sme sa pripravili a urobili čo je potrebné. Lenže my dnes vieme viac, ako vedeli ľudia pred dvetisíc rokmi. My vieme, to, čo nás čaká, ak nebudeme slepí a máme na to svedkov. Nevlákame tak trocha prípravu na tento deň. Iste môžeme namietať, že sa nedá stále očakávať a bdieť, že si treba aj odpočinúť a šetriť sily.

Tak, ako o tom hovorí aj sv. František Saleský vo svojej krásnej knihe "Filotea" rozpráva, že podľa rozprávania Kassiana vyčítal jeden poľovník sv. Jánovi evanjelistovi jeho zábavu so skrotenu jarabicou, na čo sa ho svätec opýtal: „Prečo ty, poľovník, nemáš stále luk napätý“? Odpovedal: „Stratil by na svojej pružnosti“. Vtedy svätec ho pokarhal: „Tak i ja by som nezniesol stále napínanie tela i duše, keby som si časom neodpočinul a nevinnou zábavou nepookrial.“

Preto tiež krásne hovorí sv. Pavol: ***„Ustavične sa radujte v Pánovi“ (Fil. 4,4)!*** Ale rovnako vieme, ako je dôležité byť pripravený presne tak ako žiak, ktorý ide do školy, ako lekár, ktorý bdie nad životmi svojich pacientov i v službe, ktorá je často vyčerpávajúca a náročná.

Milovaní nepremeškajme čas, ktorý nám ostáva kým príde Pán a zaklope, aby nebolo neskoro. Nezabúdajme, že tieto Vianoce môžu byť naše posledné a touto skutočnosťou si nemôže nik z nás byť istý.

Pane, prosíme Ťa daj, aby sme nepremeškali ani minútu z času, ktorý nám dávaš!

Amen.